

Ἦτορ δρευρος !

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΡΟΚΑΜΜΕΝΗΝ.

Ὡσὰν δρευρο βλέπω σὸν νοῦ μου
 Ταῖς ἀχτίδας τῆς πρώτης χαρᾶς σου,
 Ὅταν εἶχες στὴ δόλια ἀγκαλιά σου
 Τὴν ἀφράτη μορφή τοῦ παιδιοῦ μου.

Ἄχ! ὅπουτ' ἄν γελοῦσε μὲ χάρη
 Λησμονοῦσες τὸ πρῶτο κακό μας,
 Τὰ μαρτύρια ποῦ ἀγῆκε στοὺς δυό μας
 Τὸ διπλὸ τῶν ἀγγέλων ζευγάρι.

Τὸ ποτῆρι τῆς μοίρας γιομάτο
 Δοκιμάσαμε, κ' εἶπαμε α φθάει !
 Φοβερὴ τῶν ἐλπίδων μας πλάρη !
 Ἦτορ καὶ ἄλλο φαρμάκι σὸν πάτο.

Συμφορᾶς εἶχε σπόρο ριμμένο
 Ἐνα χέρι κρυφὸ στὴ χαρὰ μας,
 Τὸ ἀγγελουδι ἐμαράθη μπροσθὰ μας
 Μιάς στιγμῆς λουλουδάκι ἀρθισμένο.

Δυστυχῆ! μὴ τὰ στήθια σου δέρης,
 Σβῶσ' τὴν φλόγα τῆς λύπης τῆς τόσῃ
 Καὶ ἀντὶ τὴν μάστιγα καρδιά ξερρῖζώσῃ
 Ἀποκί, ποῦ εἶναι αὐτό, δὲν τὸ γέρνει.